

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg vil sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det var alene den røde lygte – som altid næsten paralyserer mig – der gjorde, at jeg ikke svarede på spørgsmålet om handicappede. Jeg er fuldstændig enig i, at det er en meget vigtig sag, at vi skaffer virkelig forbedrede vilkår for handicappede, og at den tanke skal være meget klart formuleret i arbejdet med en ombygning. Hvordan man praktisk bærer sig ad, kan jeg ikke sige, men kravet er efter min opfattelse fuldstændig rimeligt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg troede ellers, at en teaterminister var begejstret for røde lygter, men der er flere sammenhænge naturligvis.

Jeg vil tillade mig at gøre endnu en bemærkning om udvalgsarbejdet, fordi jeg synes, det er så enormt vigtigt.

Der er to ting, der må huskes, for der kan sidde en og anden og tænke: kan de ikke få snøvlet sig færdig på 2½ måned? Men ministeren ved som vi andre, at de sidste måneder af folketingssamlingen er enormt tidspressede. Det er der nogen der kritiserer. Det kan slet ikke være anderledes. Det er helt i orden. Men det er til gengæld heller ikke noget, man kan tillade sig at se bort fra.

Og der er kun ét stort parti, og det er regeringspartiet, og de vil helst have, at der står i betænkningen, at vi vedtager lovforslaget uændret, og så er det i orden. Det er i hvert fald det mest tidsbesparende. Men så nemt kan det ikke gå, og derfor må der gives samtlige partier, også de mindste, den nødvendige tid til at gennemarbejde det.

Jeg takker for tilsagnet om kulturministeriets hurtighed og villighed. Det er jeg fuldstændig overbevist om fra ministeren og henhver. Men vi andre skal også kunne arbejde os ind i det. Det var det ene forhold.

Det andet forhold er, at det bliver et krav – og jeg føler mig næsten overbevist om, at det bliver massivt, og jeg håber, at ministeren og socialdemokratiets repræsentanter i udvalget vil slutte sig til det – at der bliver kamp om det, at der altså bliver mulighed for nogle bedømmelser fra, skal vi sige uafhængige folk, gerne en art licitation.

Jeg kan godt se, at det er svært med licitation i en sådan sammenhæng. I så fald skal arbejdet være temmelig nøje beskrevet inden. Men der må nogle andre mennesker ind og beregne. Så gør det ikke noget, at man til sidst kommer til det resultat, at forslaget var velfunderet og velmotiveret.

Men der kan nok ikke regnes med, at disse penge bevilges, hvis man ikke lukker op for, at der er andre, flere, der får lejlighed til at bedømme: hvad er vigtigere end hvad, hvad kan undværes, hvad skal tingene koste, hvad er rimeligt?

Det vil tage tid, for man kan ikke lade nogle firmaer eller eksperter træde ind i noget sådant uden at give dem den fornødne tid til at danne sig deres skøn. Og det har jeg forstået ret klart ikke er foregået endnu.

Derfor frygter jeg altså, at vi må bruge noget ekstra tid. Men det skal ikke skorte på vilje til at få et positivt resultat og få det så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 13. marts 1981, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.35